

بواسطهٔ امه‌الله المقربه بنت ذبیح علیها بهاء الله الأبھی

آباده

محفل رحمانی نساء علیهنّ بهاء الله الأبھی

هوالله

ای بنات ملکوت ورقهٔ رحمانیه امه‌الله بنت ذبیح بیاد شما افتاد و ذکر شما را در آستان مقدّس نمود و از عبدالبهاء خواهش نگارش این نامه نمود من نیز بتحریر پرداختم و از افق منیر استدعای الطاف ربّ قدیر کردم که شامل آن جمع شود و تأییدات جمال مبارک روحی لأحبائیه الفداء در آن محفل چون شمع جلوه نماید انجمن شما مانند گلزار و چمن گردد و گل‌های معطر در آن نشر نفحات الله کند در این عصر الهی موهبت رحمانی بر عالم نساء شمول یافت مساوات رجال و نساء جز در مواقع جزئی از جمیع جهات اعلان گردید امتیاز برخاست نساء آیات هدی شدند و مظاهر الطاف جمال ابھی باید بشکرانهٔ این موهبت چنان بنار محبت الله برافروزند که اثبات نمایند استحقاق این الطاف داشتند و این استعداد و استحقاق و قابلیت فیوضاتی وقتی اثبات گردد که در تبلیغ و ترویج و تشریح کتب سلف و الواح جدیده نهایت اقتدار و بلاغت و فصاحت را ظاهر و آشکار کنند آیات قرآنی که دلیل بر این امر است حفظ نمایند و همچنین احادیث مأثوره و همچنین عباراتی از انجیل جلیل و تورات و همچنین ادلهٔ عقلیه و براهین استدلالیه و چون در محفلی حاضر گردند لسان فصیح بگشایند و بیان بلیغ نمایند و بنطقهایی در نهایت قوت و ملاحظت زبان بگشایند امیدم چنانست که از محفل روحانی رحمانی نساء خبرهای خوشی برسد و علیکن البهائیه الأبھی

۲۸ ذی‌الحجه ۱۳۳۷

عبدالبهاء عباس

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی داندو شده است. شما مجاز هستید از متن آن با ترجمه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۴ سپتامبر ۲۰۲۳، ساعت ۱۰:۰۰ بعد از ظهر